

mødte i Fæstdragt i Dag. De, der hørte det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, forstod vel, at han var paa Højde med Fæstdragten, i hvert Fald var det ærede Medlem Hr. Himmelstrup en ren Sinke ved Siden af ham.

Hvis der var nogen Realitet i det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Tale, var det det Defensorat for Importørerne, som denne Tale kunde opfattes som, et kraftigt Indlæg for endelig ikke at røre ved Importørvæbancerne, og det er jo ikke saa underligt. Det var jo fra samme Kant, man fik lokket Grosserer-Societetet frem, om end med Anstrengelse.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte ligesom den højtærede Handelsminister om Omsvinget i Socialdemokratiet, om, at nu var vi gaaet ud i en maalbevidst protektionistisk Politik. Jeg har været Medlem af mit Parti i nogle Aar, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har, saa vidt jeg ved, ikke været Medlem af det. Jeg har været Medlem siden 1891, og jeg er nu i Folketinget paa 22de Aar, saa helt dupere mig med Talemaader kan det ærede Medlem ikke. Hvad angaar mit Parti, tror jeg altsaa, at jeg kender det i alt Fald nok saa godt, som det ærede Medlem nogen Sinde kommer til at kende det. Det Standpunkt, jeg staar paa, er det samme, jeg har staaet paa i mange Aar, og det Standpunkt, jeg staar paa i Dag, svarer til den Tale, jeg holdt i Marts Maaned, da de Konservatives Kriseforslag var til første Behandling, svarer fuldkommen nøje til den Tale, som selvfølgelig var i Overensstemmelse med Partiets Standpunkt, og det var jo længe før det saakaldte Omsving under Fagforeningernes Tryk blev etableret. Vort Standpunkt i Dag er imidlertid ikke blot i nøje Overensstemmelse med vort Standpunkt i Marts, men er en Fortsættelse af den Politik, som Socialdemokratiet paa Toldens og lignende Erhvervsomraader har ført gennem 30—40 Aar. Hvad vi siger om Industrien nu, hvad vi siger om Berettigelsen af at anvende importregulerende Foranstaltninger af den ene eller den anden Art, har vore første Toldlovsordførere Mundberg og Sigvald Olsen, sagt for mange Aar siden og længe, før det ærede Medlem Hr. Dahlgaard endnu kunde sige Told.

Men var der nu endelig nogen Forandring i vor Opførsel, saa var det vel for

øvrigt lovligt, og saa kunde det i alt Fald ikke tilkomme just det ærede Medlem Hr. Dahlgaard eller den højtærede Minister at møde som indignerede derover. Det maatte for den Sags Skyld være mit Partis egen Sag, hvilken Politik det vilde anlægge, og det ærede Medlem er i hvert Fald ikke sat til Dommer over mit Partis Handlemaade, Opfyldelse af dets Program o. s. v. Det var, siger jeg, lovligt, selv om man vilde foretage Forandringer med Hensyn til sin Opfattelse og Fremgangsmaade overfor store Erhvervsproblemer, saaledes som de tegner sig nu i Modsætning til for 50 Aar siden. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg beundrer absolut ikke alt, hvad der stivner ligesom Aal i Gelé. Vi lever i en anden Verden nu, og hvis der altsaa virkelig kan paavises Nuanceforskelle i en Optræden nu i Modsætning til tidligere, vil jeg hævde, at saa er de forsvarlige, thi vi lever i en anden Verden end før Krigen, ikke mindst i industriel Henseende. Jeg beklager, at det ærede Medlem, der jo i øvrigt er en saa fremragende Kapacitet, ikke har studeret dette grundigere, for han maatte fornuftigvis saa forstaa den store Udvikling, som er foregaaet i Verden, og som ganske særligt efter Krigen har sat ind med Kæmpeskridt og nødvendiggør, at de smaa Lande, hvis de ikke vil knuses fuldstændig under de store Lande, gør sig Umage for at opbygge levedygtige Erhverv og Virksomheder indenfor sine Grænser. Der kunde for den Sags Skyld nok være Grund til nye Betragtninger og anstilles naturligvis nye Betragtninger under Hensyn til de ændrede Forhold. Men i virkelig politisk Henseende med Hensyn til Bedømmelse af Told er Linien fulgt godt nok, som sagt, i en lang, lang Række Aar. Derfor kan det ærede Medlem Hr. Dahlgaard for mig gaa paa Fiskeri blandt Fattigfolk eller lade være dermed, han vil ikke faa ret meget paa Krogen. Jeg hørte nok hans Forsøg paa at fange en eller anden fattig Mand paa Krogen. Han kunde ganske vist ikke benægte, at vort Forslag kunde billiggøre almindeligt godt Fodtøj, men saa kastede han sig til Gengæld med voldsom Ihærdighed over det usle Kram, der under Navn af billigt Fodtøj slænges ind i Landet i Millionpar, og som er det dyreste, Fattigfolk overhovedet kan faa. Ja, der er nok en Beskyttelse for det ærede Medlem; jeg lyk-